

ZAŁĄCZNIK IV

PRZYJĘTE REZOLUCJE

	<i>Strona</i>
— Wyzwania w zakresie demokratycznego pogodzenia różnorodności etnicznej, kulturowej i religijnej w krajach AKP i UE (AKP-UE/100.460/09/wersja ostateczna)	19
— Umowy o partnerstwie gospodarczym i ich wpływ na kraje AKP (AKP-UE/100.463/09/wersja ostateczna)	24
— Społeczne i środowiskowe konsekwencje zmian klimatycznych w krajach AKP (AKP-UE/100.383/09/wersja ostateczna)	31
— Rola umowy o partnerstwie z Kotonu w rozwiązywaniu kryzysu żywnościowego i finansowego w krajach AKP (AKP-UE/100.440/08/wersja ostateczna)	38
— Ustanowienie i promowanie pokoju, bezpieczeństwa, stabilności i praworządności w Somalii (AKP-UE/100.569/09/wersja ostateczna)	43

REAZOLUCJA ⁽¹⁾**w sprawie wyzwań w zakresie demokratycznego pogodzenia różnorodności etnicznej, kulturowej i religijnej w krajach AKP i UE**

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE

- na posiedzeniu w Pradze (Republika Czeska) w dniach 6-9 kwietnia 2009 r.,
- uwzględniając art. 17 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając Konwencję UNESCO z 1970 r. dotyczącą środków zmierzających do zakazu i zapobiegania nielegalnemu przywozowi, wywozowi i przenoszeniu własności dóbr kultury,
- uwzględniając Amerykańską Konwencję Praw Człowieka z 1978 r.,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych podpisaną w dniu 26 czerwca 1945 r. oraz ustanowienie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości,
- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka przyjętą w dniu 10 grudnia 1948 r. przez Zgromadzenie Ogólne ONZ,
- uwzględniając afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1985 r. (kartę z Bandżulu) oraz utworzenie Afrykańskiego Trybunału Praw Człowieka i Ludów w 2004 r.,
- uwzględniając Deklarację ONZ o prawach osób należących do mniejszości narodowych lub etnicznych, religijnych i językowych przyjętą w dniu 18 grudnia 1992 r. przez Zgromadzenie Ogólne,
- uwzględniając Konwencję ramową Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych z 1 lutego 1995 r.,
- uwzględniając rozdział IV Deklaracji 12. szczytu Ruchu Krajów Niezaangażowanych zwołanego w 1998 r. w Durbanie,

⁽¹⁾ Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 9 kwietnia 2009 r. w Pradze (Republika Czeska).

- uwzględniając art. 30 Aktu Założycielskiego Unii Afrykańskiej z 2000 r.,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾,
- uwzględniając Powszechną Deklarację o Różnorodności Kulturowej przyjętą w dniu 2 listopada 2001 r. na Konferencji Generalnej UNESCO,
- uwzględniając Światową Konferencję przeciwko Rasizmowi (2001 r.) i Światowy Szczyt Zrównoważonego Rozwoju (2002 r.),
- uwzględniając Konwencję dotyczącą ochrony kulturalnego dziedzictwa niematerialnego (2003 r.),
- uwzględniając protokół Afrykańskiego Trybunału Sprawiedliwości z 2003 r.,
- uwzględniając rezolucję w sprawie rasizmu, dyskryminacji rasowej, ksenofobii i powiązanej z nią nietolerancji przyjętą w dniu 3 kwietnia 2003 r. w Brazzaville przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,
- uwzględniając swoją rezolucję w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) z dnia 3 kwietnia 2003 r. z Brazzaville ⁽²⁾,
- uwzględniając Deklarację Dakarską w sprawie promowania kultury i przemysłu kulturowego krajów AKP przyjętą w dniu 20 czerwca 2003 r. na pierwszym posiedzeniu ministrów kultury krajów AKP,
- uwzględniając rezolucję 1334 Rady Europy, przyjętą w dniu 24 czerwca 2003 r., w sprawie pozytywnych doświadczeń autonomicznych regionów jako źródła inspiracji na drodze do rozwiązania konfliktu w Europie,
- uwzględniając sprawozdanie z 2004 r. o rozwoju ludzkim Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju w sprawie „wolności kulturowej w dzisiejszym różnorodnym świecie”,
- uwzględniając Konwencję UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form ekspresji kulturalnej (2005 r.),
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2005 r. w sprawie ochrony mniejszości oraz kierunków polityki antidyskryminacyjnej w rozszerzonej Europie ⁽³⁾,
- uwzględniając Porozumienie z Cotonou, podpisane w czerwcu 2000 r. w Cotonou ⁽⁴⁾ i zrewidowane w czerwcu 2005 r. w Luksemburgu ⁽⁵⁾, a w szczególności art. 33 „Rozwój instytucjonalny i budowanie potencjału”, który wzywa do „pełnego poszanowania różnorodności w obrębie grup i społeczeństw, a także między nimi”,
- uwzględniając Afrykańską Kartę w sprawie Demokracji, Wyborów i Rządów przyjętą w dniu 30 stycznia 2007 r. w Addis Abebie przez Unię Afrykańską,
- uwzględniając Deklarację praw ludności rdzennej przyjętą w dniu 13 września 2007 r. przez Zgromadzenie Ogólne ONZ,
- uwzględniając Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy,
- uwzględniając decyzję powziętą podczas szczytu Unii Afrykańskiej w Maputo (2003 r.) o włączeniu do Unii diaspory afrykańskiej jako szóstego regionu Afryki,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Politycznych (AKP-UE 100.460/07/fin.),

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. C 231 z 26.9.2003, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. C 124 E, 25 maja 2006 r., str. 405.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 27.

- A. mając na uwadze, że w prawie 200 krajach świata mieszka na stałe około 5 000 grup etnicznych, oraz że w 2/3 krajów świata istnieje przynajmniej jedna znacząca mniejszość etniczna lub religijna,
- B. mając na uwadze, że w związku z tym wszystkie demokracje muszą opracować politykę, która w pełni uwzględni różnice kulturowe, przy jednoczesnym zagwarantowaniu integracji i pogłębieniu wspólnych więzi oraz poczucia solidarności potrzebnych w funkcjonowaniu społeczeństw demokratycznych,
- C. mając na uwadze, że ramy prawne uwzględniające równe prawa grup etnicznych, religijnych i językowych są niezbędne w procesie wspierania demokratycznych rządów i rozwoju człowieka oraz opracowywania polityki wielokulturowej,
- D. mając na uwadze, że różnorodność kulturowa jest stałą cechą większości krajów AKP i UE, oraz że powiększała się ona przez ostatnie kilkadziesiąt lat w rezultacie procesu globalizacji; mając na uwadze, że proces asymilacji kolejnych kultur, religii i języków stanowi nowe wyzwanie dla wielu społeczeństw, w szczególności w Europie i krajach AKP,
- E. mając na uwadze, że w globalnym świecie kwestia poszanowania różnorodności zyskuje coraz bardziej na znaczeniu, zarówno w przypadku poszczególnych państw, jak i wspólnoty międzynarodowej, w celu zapobieżenia konfliktom na tle społecznym, etnicznym i religijnym,

Aspekty polityczne i prawne

1. podkreśla znaczenie poszanowania i przestrzegania regionalnych i międzyregionalnych instrumentów prawnych i struktur, oraz ważną rolę trybunałów praw człowieka i Międzynarodowego Trybunału Karnego;
2. potwierdza decydującą rolę Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka w procesie ochrony praw wszystkich narodów i zwalczania wszelkich przejawów dyskryminacji;
3. wzywa wszystkie państwa członkowskie UE i AKP do ratyfikowania i wdrożenia międzynarodowych i regionalnych konwencji praw człowieka, łącznie z odpowiednimi instrumentami prawnymi służącymi ochronie praw mniejszości, oraz do opracowania skutecznego prawodawstwa przeciwdziałającego dyskryminacji, zgodnie z powyższymi międzynarodowymi konwencjami; zwraca w tym kontekście uwagę na trudne położenie grup osób znajdujących się w potrzebie, takich jak osoby zarażone wirusem HIV/AIDS, albinosi, osoby wewnątrznie przesiedlone, uchodźcy i pracownicy migrujący;
4. potwierdza rolę Międzynarodowej Organizacji Pracy w procesie ochrony praw pracowników i zwalczania ich dyskryminacji oraz wzywa kraje członkowskie AKP i UE do przestrzegania tych praw,
5. wzywa wszystkie państwa UE i AKP do pilnego ratyfikowania konwencji 169 Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie ludności rdzennej i plemiennej;
6. uważa, że w krajach, w których różnorodność skutkuje gwałtownymi konfliktami lub ich niebezpieczeństwem, powinny zostać wdrożone mechanizmy mediacji, dzięki którym konflikty zostaną rozwiązane zanim ulegną eskalacji;
7. wzywa rządy krajów UE i AKP do zaangażowania organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji reprezentujących grupy marginalizowane i mniejszości w dialog polityczny, zgodnie z art. 8 umowy z Kotonu;
8. uważa, że współpraca na rzecz rozwoju między podmiotami regionalnymi a lokalnymi, w szczególności przydatna do wymiany dobrych praktyk dotyczących pogodzenia różnorodności oraz odpowiedzi na szczególne potrzeby pewnych społeczności; w związku z tym zachęca rządy krajów UE i AKP do wspierania wspólnych inicjatyw na rzecz rozwoju na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz udostępnienia im przestrzeni politycznej niezbędnej do rozszerzania ich zakresu niezależnie od współpracy rządowej;

9. uważa, że można by zastosować wielostronny mechanizm wzajemnej oceny, podobny do afrykańskiego mechanizmu wzajemnej oceny, w celu dokonania oceny warunków w poszczególnych państwach oraz ustalenia wzorców demokratycznego pogodzenia różnorodności;
10. podkreśla, że demokratyczna reprezentacja grup mniejszościowych oraz ich zdolność do uczestnictwa w debatach politycznych, społecznych i kulturowych jest podstawową koniecznością w celu zagwarantowania wdrożenia zasad praworządności;
11. podkreśla, że obywatel nie musi być członkiem grupy religijnej, aby cieszyć się pełnią praw cywilnych i społecznych;

Wymiar kulturowy

12. potwierdza, że istnieją różne polityki i rozwiązania konstytucyjne dotyczące asymilowania różnorodności kulturowej; uważa jednak, że opracowywanie polityki wielokulturowej wymaga przede wszystkim ram prawnych uwzględniających równe prawa grup etnicznych, religijnych i językowych oraz chroniących obywateli przed wszelkimi formami dyskryminacji;
13. w szczególności podkreśla, że wszystkie państwa UE i AKP muszą przestrzegać swobody wyznania, zgodnie z art. 18 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, art. 1 i 2 deklaracji ONZ w sprawie praw osób należących do narodowych lub etnicznych, religijnych i językowych mniejszości (deklaracja w sprawie mniejszości) i innych międzynarodowych traktatów dotyczących praw człowieka;
14. podkreśla, że praktyki kulturowe i religijne winny spełniać międzynarodowe normy praw człowieka, łącznie z prawami mniejszości, prawami kobiet i prawami dzieci, jak zaleca się np. w art. 5 i art. 16 ust. 2 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka i art. 4 ust. 2 Deklaracji o mniejszościach, oraz że wolność wyboru winna zostać zagwarantowana członkom wspólnot religijnych i kulturowych;
15. podkreśla, że prawa kulturowe lub religijne danej grupy lub te wynikające z tradycji nie mogą naruszać międzynarodowych norm praw człowieka dostępnych dla wszystkich;
16. przypomina, że praktyka religijna jest kwestią indywidualnego wyboru odnoszącego się do sfery prywatnej, oraz uważa, że w zróżnicowanych społecznościach organizacje religijne i instytucje państwowe powinny być wyraźnie oddzielone;
17. wzywa wszystkie kraje AKP i UE do zagwarantowania poszanowania prawa wszystkich mniejszości językowych do posługiwania się językiem ojczystym, zgodnie z art. 2 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka przypomina o obowiązku państw, zgodnie z art. 4 ust. 3 Deklaracji o mniejszościach, podjęcia, w miarę możliwości, odpowiednich kroków gwarantujących osobom należącym do uznanych mniejszości wystarczające możliwości nauki języka ojczystego lub instrukcje w języku ojczystym, oraz zapewniających brak podziału pod względem etnicznym, religijnym lub językowym w systemie edukacyjnym; podkreśla potrzebę promowania i zagwarantowania nauki innych języków;
18. zachęca kraje AKP i UE do inwestowania w ich system edukacyjny, z racji tego, że edukacja jest podstawowym prawem człowieka (art. 26 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka) oraz jednym z najskuteczniejszych sposobów wspierania tolerancji i integracji (art. 4 ust. 4 Deklaracji o mniejszościach); w tym kontekście wzywa Komisję Europejską do poszanowania zobowiązania do przyznania przynajmniej 20 % funduszy opiece zdrowotnej i edukacji w ramach programów geograficznych instrumentu współpracy na rzecz rozwoju oraz zwraca się do Komisji o objęcie tym zobowiązaniem również Europejski Fundusz Rozwoju;
19. wzywa rządy wszystkich krajów AKP i UE do zagwarantowania wszystkim obywatelom, zgodnie z art. 19 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, dostępu do mediów w celu pełnego wyrażania tożsamości etnicznej, religijnej lub językowej, łącznie z ukierunkowanym wspieraniem mediów posługujących się językiem mniejszości oraz uczciwym i wyważonym przedstawieniem społeczeństwu wszystkich grup; grupy o zróżnicowanych poglądach powinny mieć możliwość stosowania tych praw poprzez odpowiednią reprezentację w mediach oraz dostęp do mediów, w ramach korzyści płynących z zamieszkiwania na terenie państwa demokratycznego; podkreśla rolę powszechnego dostępu do mediów ogólnokrajowych w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu informacji;

20. uważa, że na obszarach, na których wykluczenie i uprzedzenia są głównym problemem, współpracujące ze sobą kraje AKP i UE powinny wspierać konkretne programy w sektorze mediów i edukacji w celu promowania tolerancji i zrozumienia;
21. wzywa kraje AKP i UE do przyjęcia proaktywnej polityki na rzecz promowania sprawiedliwej reprezentacji różnych grup etnicznych, kulturowych i językowych na urządach publicznych, w systemach wyborczych, w administracji, w sektorze policji i bezpieczeństwa, poprzez zwalczanie wszelkich form dyskryminacji oraz rozwój ukierunkowanej polityki zatrudnienia, w tym w stosowanych przypadkach w drodze pozytywnej dyskryminacji;
22. wzywa kraje AKP i UE do rozważenia zmiany systemów wyborczych w celu propagowania sprawiedliwej reprezentacji interesów mniejszości, unikając jednocześnie sytuacji, w której przynależność etniczna stałaby się główną linią podziału;
23. wzywa kraje AKP i UE do promowania odpowiednich praw własności intelektualnej - zgodnie z zaleceniami uznanych organów międzynarodowych, takich jak Światowa Organizacja Własności Intelektualnej - w odniesieniu do wymiany i transferu dóbr kultury i zasobów kulturowych i dziedzictwa naturalnego;

Sprawy społeczne i gospodarcze

24. wzywa kraje AKP i UE do uznania znaczenia zróżnicowania gospodarczego i wdrożenia w związku z tym odpowiednich strategii, zakładając, że czynniki społeczno-gospodarcze mogą spowodować lub wzmocnić napięcia na tle etnicznym i kulturowym, oraz do wspierania integracji regionalnej z myślą o rozwoju;
25. wzywa kraje AKP i UE do wspierania procesu integracji społecznej mniejszości oraz do przyjęcia aktywnej polityki w celu zagwarantowania równego dostępu do zatrudnienia, edukacji i świadczeń socjalnych;
26. wzywa państwa członkowskie UE do wypełnienia ich zobowiązań dotyczących udzielenia wsparcia krajom AKP w ich staraniach na rzecz osiągnięcia milenijnych celów rozwoju;
27. przyznaje, że czynniki takie jak globalizacja, konflikt wokół zasobów naturalnych czy zmiany klimatyczne prawdopodobnie przyczynią się do powstawania dalszych przepływów migracyjnych oraz uważa, że na migrację w obrębie grupy krajów AKP oraz między krajami AKP a UE nie powinno się patrzeć tylko z perspektywy gospodarczej, lecz uwzględnić również wymianę polityczną, społeczną i kulturową; zdecydowanie twierdzi, że pełne poszanowanie praw i godności wszystkich migrantów jest warunkiem koniecznym;
28. nalega na wykorzystanie dochodów z zasobów naturalnych krajów AKP i UE z pożytkiem dla rozwoju wszystkich sektorów społeczeństwa w obrębie tych krajów; wzywa rządy do zagwarantowania osiągnięcia opinii wszystkich społeczności aby mogły one czerpać zysk z przychodów komercyjnych, oraz że kwestie środowiskowe i kulturowe zostały wzięte pod uwagę; uznaje potrzebę stworzenia mechanizmów w celu zabezpieczenia dystrybucji tych zysków;

Współpraca międzynarodowa i regionalna oraz polityka rozwoju

29. wzywa rządy UE i AKP do przeanalizowania przy układaniu i przeglądzie krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych problemów dotyczących włączenia i jakości mniejszości etnicznych, kulturowych i religijnych i nowopowstałych mniejszości, oraz do włączenia przedstawicieli zainteresowanych grup w proces konsultacji; podkreśla, że powinno się opracowywać i finansować programy szczegółowe, które wspierają równy dostęp do świadczeń socjalnych i życia politycznego;
30. wzywa państwa członkowskie UE i Komisję do zagwarantowania, że prawa mniejszości, w tym rdzennych mieszkańców i nowopowstałych mniejszości są włączane do wszystkich programów i projektów, w szczególności w obszarze praw człowieka, demokracji i rządów;

31. przypomina pozytywne doświadczenia UE na polu ochrony praw mniejszości i pokojowego rozwiązania konfliktów granicznych;
32. wzywa kraje AKP i UE do uznania pozytywnego wpływu Aktu Założycielskiego Unii Afrykańskiej, który stanowi, że rządy dochodzące do władzy w nielegalny sposób nie mogą uczestniczyć w działalności Unii Afrykańskiej;
33. uważa, że afrykański mechanizm wzajemnej oceny skutecznie usprawnia działanie instytucji demokratycznych, które wspierają różnorodność i odpowiedzialne zarządzanie; wzywa regionalne i subregionalne organizacje w krajach AKP do poświęcenia większej uwagi problemom mniejszości;
34. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Ministrów AKP-UE, Komisji Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrkańskiemu oraz parlamentom krajowym i regionalnym, Komisji Europejskiej, organizacjom ONZ i organizacjom regionalnym oraz prezydencji UE i Unii Afrykańskiej..

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (EPA) oraz ich wpływu na kraje AKP

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE

- na posiedzeniu w Pradze (Republika Czeska) w dniach 6-9 kwietnia 2009 r.,
- uwzględniając art. 17 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając art. 178 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowę z Kotonu) ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję ⁽³⁾ 11. posiedzenia sesji zwyczajnej zgromadzenia głów państw i szefów rządów krajów Unii Afrykańskiej, które odbyło się w Szarm el-Szejk w Egipcie, w dniach od 30 czerwca do 1 lipca 2008 r., w sprawie sprawozdania w sprawie umowy o partnerstwie gospodarczym,
- uwzględniając deklarację 10. posiedzenia sesji zwyczajnej zgromadzenia głów państw i szefów rządów krajów Unii Afrykańskiej, które odbyło się w Addis Abebie, w dniach od 31 stycznia do 2 lutego 2008 r., w sprawie sprawozdania w sprawie porozumienia o partnerstwie gospodarczym,
- uwzględniając „deklarację z Akry” przyjętą w dniu 3 października 2008 r. podczas VI szczytu szefów państw i rządów krajów AKP ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 12 kwietnia 2005 r. pt. „Spójność polityki na rzecz rozwoju – przyspieszanie postępu w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju” ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Przyjęta przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w dniu 9 kwietnia 2009 r. w Pradze (Republika Czeska).

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ AU/Dec. 197(XI)

⁽⁴⁾ AKP/28/025/08

⁽⁵⁾ COM(2005) 134 final